

1,500 Kr.? Saa gad jeg egentlig vide, hvor Bønderne, Borgerne og Embedsmændene i Almindelighed blive af, for den største Part af dem kommer virkelig til at ligge mellem 1,500 og 3,000 Kr., saa jeg kan slet ikke forstaa en saadan Sammenligning, Saa var der endelig en lille Kuriositet, som det ærede Medlem ogsaa fremførte, og som jeg vil tilbagevise. Han talte om Suppeviske, og han talte derom paa en saadan Maade, at de gode Husfruer, der skulle købe deres Suppevisk, hver Gang de gaa hen og købe den eller sende deres Pige af Sted efter den, maa harnes mere og mere overfor Husmødrene paa Landet, thi Husfruerne her maa rykke ud med Pengene, men Husmødrene ude paa Landet gaa ganske roligt ud i deres Have og plukke, hvad der hører til en saadan Suppevisk. Jeg vil dog sige, for ikke at forurolige de ærede Fruer alt for meget, at før det kan ske, at vedkommende Landboers Kone kan gaa ud og plukke denne Visk, har man for det første betalt Skat af Haven, og man har haft Udgifter til Gødning og mange forskellige Ting, og medens muligvis den københavnske Frue gaar sin Promenadetur om Formiddagen, hvad gøre saa Bøndernes og Husmændenes Koner? De tage deres Motion i Haven, hvor de grave, luge og pleje alting. Det er derfor ikke gratis, i det Øjeblik hun kan gaa ud og plukke sin Suppevisk, thi saaledes skulde det selvfølgelig se ud. Men hvis det ærede Medlem mente, at vi ikke medtog sligt, naar vi beregnede vore Skatter, tog han fejl. Dersom det ærede Medlem vil se paa de almindelige Opgørelser, som nu findes i større og større Grad i det mindste hos unge Landmænd, baade de store og de smaa, vil han se, at alt er opført til Udgift for Gaarden, hvad der skal; og han vil faa at se, at naar saadan en Mand har sit Regnskab i Orden, har han beregnet, hvor meget Flæsk, Kød og Mælk han har brugt, og hvor mange Fjerkræ, Æg, Grøntsager og andet han har brugt, og selv om man maaske ikke kan sige, at det er sat til Topnotering, maa vi huske paa, at det griber saa grumme lidt ind i den almindelige Skat, der er dog en overskydende Sum paa 49 Kr. og nogle Øre, som ikke beskattes, og om der nu skulde falde lidt af denne Top ind her under, vilde det ikke forrykke Sagen i mindste Maade. Jeg kan derfor berolige det ærede Medlem og hans mange Fruer med, at dette Forhold ikke er nær saa galt, som han paastaar.

Der var et Par andre Ting, jeg gerne

vilde have omtalt, men da de af den ærede Minister ere blevne saa godt begrundede, som de altid blive fra den Side, skal jeg hermed holde op.

Formanden: Naar det ærede Medlem i Begyndelsen af sin Tale kom med en Udtalelse om, at disse Lovforslags Modstandere snakke op ad Vægge og ned ad Stolper, er det et uparlamentarisk Udtryk.

Jørgen Jensen: Siden jeg første Gang havde Ordet til Indledning af denne Forhandling, er der fra forskellige Sider fremført Udtalelser, hvortil jeg kunde ønske at knytte nogle Bemærkninger. Jeg skal først vende mig til Socialdemokratiet og dets Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang). Skønt dette ærede Medlem stillede sig og sit Parti udenfor det hele ved ikke blot at nægte sin Medvirken til Gennemførelsen af dette Skattekompleks, men ogsaa ved at nægte sit Partis Medvirken til Gennemførelse af Forslaget om Indkomst- og Formueskat, selv om det fremtraadte isoleret, saa forekommer det mig dog, at det ærede Medlems Begrundelse heraf var saa mærkelig, at den fortjener Omtale. Det ærede Medlem begrundede det for det første med, at det var et forholdsvis for stort Skattebeløb, der toges ind hos de smaa Skatteydere, og for lidt hos de store. En principiel Grund til, at det ærede Medlem og hans Parti ikke kunde være med til Gennemførelse af Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat, selv om det fremtraadte isoleret, var dernæst den, at den skulde tjene til at fylde de Huller, Militærudgifterne have skabt. Det ærede Medlem anførte til Begrundelse af sin første Indvending noget om, at der her havde været en Lejlighed for Finansministeren til at vise sit gode Sindelag overfor de smaa Skatteydere, men den ærede Finansminister benyttede ikke Lejligheden, vel sagtens, fordi der skulde være System i Galskaben. Den højtærede Finansminister er jo ikke et ganske ubeskrevet Blad i vor politiske Historie — alene hans Deltagelse i Fuldlovgivningen forekommer mig at stille det ærede Medlems Udtalelse paa dette Punkt i en saadan Belysning, at jeg ikke behøver at opholde mig ved den. Naar dernæst det ærede Medlem finder sig foranlediget til at optræde som de smaa Skatteydernes Defensor, havde det ærede Medlem haft en mere nærliggende Lejlighed, men den benyttede det ærede Medlem og hans Parti ikke, nemlig da